

[Miljøministeren]

denne debat og i det daglige miljøarbejde må vi ikke glemme en anden og for mig lige så vigtig del af miljøsagen, nemlig beskyttelsen af vor natur og vore kulturværdier. Jeg tænker i denne forbindelse bl.a. på naturgenopretning, landskabspleje, beskyttelsen af et alsidigt plante- og dyreliv, bygningsbevaring og beskyttelsen af vore fortidsminder. Hvis vi ikke gør en aktiv indsats på disse områder, vil der være tale om en meget kortsynet politik. En utilstrækkelig indsats vil nødvendigvis komme til at kaste store livsværdier og store summer bort på lidt længere sigt. Jeg behøver blot at nævne, at såfremt vi tidligere havde haft en målrettet planlægning, havde vi næppe i dag stået med en række alvorlige og meget beklagelige miljøproblemer, og her tænker jeg bl.a. på kemikalieaffaldspladserne og på vore forurenede vandløb.

Jeg er opmærksom på risikoen for, at indsatsen på miljøområdet kan få slagside. Gennem arbejdet i arealudvalget søger vi således at få styrket miljø- og naturhensynene i planlægningen, og gennem det forestående arbejde med marginaljordsspørgsmålet søger vi at præge en forudsigelig udvikling, således at miljøinteresserne sættes i højsædet.

Jeg vil se på behovet for at skærpe naturfredningslovens bestemmelser på vådområder, heder og strandenge. Naturområderne skal værnes. De er af afgørende betydning for plante- og dyrelivet og dermed også for det økologiske kredsløb og dermed for menneskene. Ved den nylig gennemførte fredning af Ringkøbing Fjord har vi allerede nu skabt de rammer, inden for hvilke fjorden kan fungere, når forureningsforholdene forbedres.

Gennem åbningen af Vestamager for offentligheden har vi bidraget væsentligt til, at storbybefolkningen bevarer mulighederne for at dyrke fritidsinteresser. Det er derfor regeringens hensigt at styrke indsatsen for det, man har kaldt de bløde miljøinteresser.

En anden prioritering ville være samfundsmæssigt og menneskeligt uforsvarlig, men der er jo også andre problemer, vi må tage fat på. Jeg tænker på affalds- og genanvendelsesområdet, hvor genanvendelsesloven er et godt instrument.

Hver dansker smider hvert år over 1 ton affald væk, og mængden stiger år for år. Det kan ikke fortsætte, og det er der mange grunde til.

Affaldet skaber mange miljøproblemer for os. Affald fylder, og det bliver vanskeligere og vanskeligere at finde velegnede pladser til det. Eller også giver det problemer, når vi brænder det af, dioxinproblemer f.eks. Men det er ikke de eneste grunde til, at vi skal have nedsat affaldsmængden. Affaldet er jo ressourcer, ofte værdifulde ressourcer, som det er fråds at smide væk, fordi det kræver en jagt på nye ressourcer. Som bekendt er ressourcerne på vores jord ikke udtømmelige, men vi opfører os, som om de er det. Til foråret kommer jeg med en affalds- og genanvendelsesredegørelse, og lad os så få taget fat på disse problemer.

Regeringen har allerede gennemført en lang række miljøpolitiske initiativer, og jeg tror, det vil være nyttigt at trække nogle af dem frem.

Lad mig nævne forsuring. Den hurtige overgang til kulfyring truer vor luftkvalitet. Regeringen fremsatte derfor et lovforslag, der greb ind over for svovlforurening, og det blev vedtaget sidste sommer med et bredt flertal. Med forsuringsloven vil det lykkes at få svovlforureningen nedsat til det halve om 10 år.

De gentagne skandaler om kemikalieaffaldsdepoter har vist, hvor letsindigt vi omgikkes miljøet tidligere. Med loven om kemikalieaffaldsdepoter fik vi et godt instrument til at få ryddet op i fortidens synder. En række konkrete miljøsager viste, at miljøreglerne ikke blev håndhævet effektivt. Derfor fremsatte regeringen et lovforslag, der sikrer, at det ikke skal kunne betale sig at forurene. Også dette forslag blev vedtaget med et bredt flertal. Det har allerede manifesteret sig i kraftige reaktioner fra domstolene over for miljøsynderne.

Som bekendt vedtog folketinget en ernæringspolitik sidste år. Det var et vigtigt initiativ, som nu følges op af en række initiativer bl.a. på institutionsområdet med store kostundersøgelser og med generelt informationsarbejde. Der er også truffet beslutning om at iværksætte en ernæringsforskning. Regeringen finder det væsentligt, at befolkningen får mulighed for at vælge sunde og ernæringsrigtige levnedsmidler. Derfor prioriteres indsatsen på dette område højt.

Også forureningen af grundvand, vandløb, søer og havet med næringsalte har regeringen talt om. En behørig handlingsplan blev